

OMRAAM MIKHAEL AIVANHOV

Legea responsabilității

Conferința din 30.07.1979

Lectura meditației zilei

Trebuie să devenim conștienți de responsabilitatea ce o avem în fața celulelor noastre, mai întâi , apoi în fața a tot ce ne înconjoară: oameni, animale, vegetale și minerale. Dacă știm să muncim vom putea face să evolueze toate ființele din jurul nostru. Dar totodată, slăbiciunile noastre pot face mult rău altora. Discipolul trebuie să-și conștientizeze responsabilitățile, să simtă că este o mică verigă dintr-un lanț imens și că nimic din ceea ce se întâmplă în gândurile, în sentimentele și faptele sale, nu rămâne fără consecințe. În realitate, noi nu suntem responsabili numai în fața ființelor ce ne înconjoară, ci și în fața propriilor celule, căci înainte de a-i atinge pe alții, curenții ne traversează mai întâi pe noi. Acela care este plin de bunătate va fi primul care va profita de ea, iar cel care este rău se va otrăvi primul cu răutatea sa. Veți spune: “Sunt supărat pe cutare, devin furios”. Bine, dar veți fi primul intoxicat. Baza oricărei vindecări, a oricărei evoluții, a oricărei vieți perfecte, o constituie cunoașterea acestei legi, a responsabilității, mai întâi în fața celulelor organismului nostru și apoi în fața tuturor celorlalte ființe.

Vă amintiți dragii mei că în trecut nu am ocolit acest subiect. V-am vorbit despre acest lanț imens. Dacă vom facilita evoluția propriilor celule sau dacă cunoaștem legea responsabilității, bazată pe legătura ce unește toate creaturile, vom acționa nu numai asupra oamenilor ci și a animalelor, plantelor și chiar asupra regnului vegetal. Știința oficială nu cunoaște aceste lucruri, numai Știința Inițiativă ni le poate dezvălui. Lucrurile merg departe, suntem legați și de cei care ne depășesc, supraoameni sau Inițiați și le putem face rău sau bine lor, sau mai departe îngerilor, arhanghelilor, până la Tronul Domnului. Este extraordinar acest lanț pe care oamenii îl nesocotesc. Bineînțeles, gândurile și sentimentele noastre nu pot perturba complet toate planurile, deoarece ele sunt, totuși, bine

protejate și stabilizate, dar ele acționează în aceste planuri, în bine sau rău. Dacă avansăm, dacă evoluăm, îi antrenăm pe toți cei care se leagă de noi, nu numai din familia noastră ci oameni din lumea întreagă, acționând apoi și asupra animalelor. Deci, întreaga creație va fi antrenată către evoluție, către perfecțiune. Iată un lucru ignorat de toată lumea, dar care reprezintă un mare adevăr. Deoarece nu vedem, înseamnă că acest lucru nu există... În ce fel acționăm?... Depinde de puterea persoanei respective; dacă ea este mare, multe persoane vor fi antrenate pe urmele sale. Să luăm cazul lui Hitler: el a acționat asupra oamenilor, și asupra animalelor, și asupra plantelor, până la pietre. Câte plante, câți copaci nu au fost smulși, câți oameni nu au fost uciși !... Câte pietre mișcate din loc, case, cărămizi, linii de cale ferată !... Da, este atât de evident, încât bate la ochi. De ce să nu fie la fel în domeniul invizibil ? Mai întâi, el a lucrat în domeniul invizibil, medita, ațâța, calcula și într-o zi, toate acestea s-au realizat în planul fizic. Mulți se întreabă: de ce Hitler a reușit în acest domeniu, era el un om atât de puternic, un mic Dumnezeu ? Nu, nu. Dar cum se explică totuși ? Deoarece condițiile diplomatice, fizice, chimice, sociale, internaționale, umane, au fost bine aranjate, pregătite pentru realizarea acestor lucruri. Dacă condițiile nu i-ar fi fost favorabile, nu ar fi putut face nimic. Acum, dorindu-vă realizarea Împărăției Domnului, îl veți putea depăși pe Hitler ca putere, lumină, puritate. De ce nu le realizați ? Deoarece condițiile nu sunt împlinite, oamenii nu sunt pregătiți, în timp ce, în cazul lui Hitler, toate veneau spre el. Da, ca în cazul unui depozit cu praf de pușcă umed, care nu se aprinde. Uscați-l, și veți vedea... Oamenii sunt fie prea uscați, fie prea umezi... De aceea, Împărăția Domnului nu a venit încă. Așa trebuie înțelese lucrurile.

Acum, dacă condițiile se vor ameliora în toată lumea întreagă, și eu cred că ele vor fi propice pentru ideea Marii Fraternități Albe Universale, oamenii se vor convinge că, de mii de ani, proiectele, filozofiile, prostiile lor îi obligă la mari cheltuieli, ruine, masacre și războaie, suferințe; ei vor descoperi, pentru întâia oară, că ceva trebuie schimbat, și că acel ceva, cel mai economic, cel mai ușor de găsit, cel mai minunat, înseamnă să se unească, și să nu se mai separe niciodată.

Chiar și savanții, care au cercetat viața albinelor, au făcut următoarea experiență: au pus în mijlocul stupului un panou care separă albinele și acestea au început să se omoare între ele; da, ele au devenit dușmănoase din cauza separativității. Făcând găuri în panou, s-a observat o diminuare a acestui proces. Când găurile au devenit și mai mari, albinele au devenit prietene... Deci, vedeți că această idee ce domină încă în multe țări, aceea a separativității, a divizării,

conduce spre ură și confruntare. Nu, dacă Inițiații ar fi așteptat sfatul savanților, niciodată lumina nu ar fi coborât în lume; nu, nu era nevoie de predicile savante pentru ca oamenii să-și întindă mâna... Oamenii au împărțit pământul pe bucățele, au creat bariere și limite ce au atras alte lucruri neobișnuite, au atras războaiele, certurile și discuțiile. Dacă pământul ar fi aparținut tuturor, atunci nu ar mai fi avut loc asemenea discuții... Numai că, pentru moment, oamenii nu îndrăznesc să o facă, rămân atașați gliei lor, obiceiurilor și tradițiilor, hainelor și mai ales prostiei, la care nu vor deloc să renunțe... Da, ei preferă să se omoare, în loc să se ajute, să trăiască în pace; pacea, pentru ei, înseamnă plictiseală. În timp ce, ce interesante pot fi războaiele, cântecele, da, cât eroism pot aduce ele !... Da, câtă istorie, romantism și poezie !... Tineretul trebuie să învețe, nu-i așa, altfel ne-am plictisi, nu am mai avea nimic de văzut la televizor ! Da, oamenii se vor plictisi căci nu vor găsi nimic altceva în schimb, pentru a se exercita, a se dezvolta, pentru a studia și a crea lucruri mărețe și iată de ce războiul este mereu prezent. Da, uite cum s-a sărbătorit ziua de 14 iulie (sărbătoarea națională a Franței): cu tancuri și avioane, cu tunuri, ce defilare formidabilă !... Pentru întâia oară, am asistat la televizor la o ceremonie care a durat o jumătate de oră, cu decorații și discursuri, încât, aproape că mi-am schimbat și eu opiniile... Mi-am spus: ce bine și frumos este, nu-i așa, de ce să nu continuăm în acest fel, ce haine și culori frumoase sunt în jur, ce uniforme, ce diversitate care încântă privirea !...

Trebuie acum, să se trezească la realitate; da, oamenii vor deveni obosiți, vor înțelege că tot ceea ce au hrănit până acum nu merită, în continuare, osteneala, se vor epuiza și vor cere o altă filozofie. Și astfel, filozofia noastră va fi acceptată, conducând la instalarea păcii pe pământ. Nici nu vă puteți închipui ce va însemna concentrarea, canalizarea, acestor forțe spre destindere, spre o direcție măreață. Da, fiecare va deveni plin de iubire, către toate creaturile. Pământul va deveni un teren al muzicii, un tărâm al cântecelor celeste. Da, dar ca să ajungem aici, trebuie să învățăm, să ne exercșăm, să medităm și să ne rugăm, să ne dorim împlinirea acestei stări de lucru. Eu vă repet mereu că, dacă aceste lucruri cerești nu coboară încă, pe pământ, acest fapt se datorează și neglijenței noastre; ne-am lăsat în tot felul de acțiuni, fără a gândi, ne-am înlănțuit, ne-am limitat și nu mai putem vedea clar, liber, apariția lucrurilor minunate.

Nimeni nu a revelat oamenilor predestinarea lor către împlinirea unor lucruri sublime și, de aceea, gradul lor de libertate s-a micșorat. Aceasta nu înseamnă că

nu ne vom putea căsători, că nu vom putea întemeia o familie, nu, vom putea fi liberi și așa, căci vom împlini aceste lucruri altfel în familie, fiind la fel de liberi.

Libertatea nu se găsește numai în planul fizic. Adevărata libertate se află în inteligență, în gândire, și chiar și puritatea se poate judeca prin felul cum vedeți voi lucrurile. Există femei căsătorite, cu mulți copii, de o puritate desăvârșită, și fete tinere, necăsătorite, departe de acest lucru... Nu trebuie să înțelegem lucrurile așa cum au încercat unii să ni le imprime. Totul este în ce scop vedeți lucrurile, cum le gândiți, în ce direcție, și astfel ele pot deveni pure sau impure. Acum, nu aș dori să vă arăt de ce tânăra fată nu este prea curată, ce are ea în minte, cum vede ea lucrurile...

Să revenim la legea responsabilității. În marile domenii ale vieții, politic, științific, religios, spiritual, cuvântul responsabilitate este binecunoscut și folosit. Dar să-l înțelegem așa cum îl înțeleg Inițiații, acest lucru nu-l veți găsi nicăieri. Evident responsabilitatea constituie un lucru teribil. Acela care nu este luminat devine neliniștit, se simte greoi, împovărat, de responsabilitatea ce i s-a conferit, fără să fie conștient că poate conduce evoluția în toate domeniile, în toate regiunile. În acel moment, conștientizând, el nu se va mai simți lovit, ci dimpotrivă, mai vigilent, mai atent, mai treaz, iar latura morală îi va indica cum să lucreze, să se manifeste, cum să acționeze, antrenându-i și pe cei din jur spre regiunile cerești.

Vedeți dar, diferența dintre responsabilitatea ce o au oamenii obișnuiți, considerată din punct de vedere social, ce aduce neliniște, tulburare, bătrânețe și responsabilitatea ce atârnă pe umerii multor Maeștrii, Inițiați, ce văd altfel lucrurile. Nu le este nici lor mai ușor dar, ei beneficiază de ajutorul Cerului, ei binecuvântează Cerul, spunând: “Ah, mulțumită acestei responsabilități, îmi voi dezvolta conștiința”, și astfel ei avansează, se luminează, evoluează. Astfel, ei ar fi adormit demult... Chiar dacă, în aparență, ei nu au o responsabilitate socială, în fața oamenilor, ei știu că sunt responsabili, deși nimeni din jurul lor nu o bănuiește.

Și Inițiații din Himalaya, cei mai avansați, își simt propria responsabilitate, aceea de a fi creaturile Domnului. Capacitățile și darurile primite, puterile și știința ce le-a fost conferite, sunt trimise în sprijinul omenirii. Dar, în mentalitatea omului obișnuit, acest fapt nu există: din moment ce ei nu sunt cunoscuți, ei nu au nici o responsabilitate în societate. Priviți diferența. Da, fără această “arenă mondenă”, ei nu ar mai face nimic..., deși noi avem o responsabilitate. Când suntem însărcinați în fața celorlalți, cu responsabilități sociale, este vorba despre o responsabilitate aparentă; chiar dacă suntem cunoscuți sau nu, suntem

mereu responsabili, deoarece existăm, am creat legături, fiecare celulă de-a noastră este legată cu întreg universul, legături invizibile, eterice, cu animalele și plantele, cu îngerii și cu arhanghelii. Vă veți întreba de ce este așa ? Așa a conceput Creatorul lucrurile. Nu există, în univers, nici măcar un singur fir de praf, nici o celulă, nici un electron, care să nu fie legat de vibrațiile sale, cu întreg universul. Da, să reținem acest lucru. Separația există în aparență, este o minciună, o iluzie, este maya. Întreaga noastră ființă comunică cu universul întreg, cu cosmosul.

De ce ajung până la noi razele cosmosului, ce predestinare au ele ? Oare să fie hazardul ? În ziua în care vom înțelege că suntem legați cu întreg universul, atunci va apare și responsabilitatea, și nu vom mai trimite gânduri de distrugere, de tulburare și de murdărie, căci anumite legi ne vor cere socoteală într-o bună zi. Așa se explică de ce unei anumite persoane i se întâmplă un anumit lucru, deși în aparență ea nu a făcut nimic, dar fiind legată, ea a deformat câte ceva, a murdărit ceva, a declanșat ceva... Dar, oamenii nu le spun nici copiilor lor aceste lucruri.

Da, suntem legați, și ceea ce vom face altora vom primi în schimb. Celulele noastre ne observă, ne urmează, ele sunt copiii noștri, iar noi suntem responsabili în fața lor, pentru a le face ascultătoare, active, dinamice, energice, neobosite... Numai noi suntem responsabili de obosirea și otrăvirea lor.

Deci, dragii mei, trebuie să cunoaștem multe lucruri, trebuie să ne lărgim conștiința, căci numai atunci vom trăi cum trebuie, vom gândi bine, vom simți, vom mânca și ne vom comporta asemenea unui fiu al Domnului și ca rezultate, vom primi mereu binecuvântări, fericire, sănătate, lumină. De ce nu vedem lucrurile așa ? Da, iată cât de simple, de logice, de clare pot fie ele, chiar la mintea copiilor...

Credeți că eu nu cunosc legea responsabilității ? Oh, dacă n-aș fi știut-o, v-aș fi înșelat cu mare plăcere, dar uite că n-am făcut-o... Da, știu că nu mă credeți, că sunteți atei, dar oricum eu v-o spun...

Merită osteneala să meditam acum, la cele spuse, da, câteva zile...

Care este diferența dintre responsabilitatea omului, chinuit și supus distrugerii și responsabilitatea unui Inițiat care vă dezvoltă, vă face prudenți, inteligenți, activi și perspicace, dezvoltându-vă calități, știind că aveți ceva de împlinit... Ce evidente sunt aceste lucruri, cum unele lucruri acționează asupra altora în cele mai diferite feluri.

Dacă aș mai avea timp, v-aș explica cum toate crimele, imoralitățile, răutățile și cruzimile se datorează acestei lipse de cunoaștere a legii responsabilității. Ne

simțim liberi, credem că avem dreptul să facem orice și aici întâlnim latura slabă a caracterului omenesc. Dacă veți accepta ceea ce v-am revelat astăzi, veți avea mijloacele să redresați tot, chiar dacă eu vă împiedic cu prezența mea. Da, fiindcă eu vă cunosc puțin, văd de ce nu progresați prea mult; mulți vă credeți slabi, lipsiți de putere. Nu vreți să vă hotărâți să vă decideți. De 43 de ani eu v-am tot încurajat, v-am spus că puteți, iar voi gândiți încă că nu sunteți în stare. Ca și bărbatul care îmi tot spune că nu-și poate stăpâni viciul... I-am răspuns: "Ah, dar este extraordinar, sunteți foarte puternic atunci". El mi-a replicat: "Vă bateți joc de mine, Maestre, de ce râdeți, fiți mai amabil, uite în ce stare sunt!". - N-ați înțeles, i-am răspuns în continuare, sunt uimit! - De ce sunteți uimit? De slăbiciunea mea?", a întrebat el. "- Nu, de puterea dumneavoastră", am încercat eu să-l conving". - Dar, unde este puterea, eu nu o văd deloc, mi-a spus el uimit. - Da, dar cine a construit acest viciu, acest defect? La început, el se asemena cu un bulgăre de zăpadă pe care l-ați tăvălit prin omăt, dar care s-a acumulat, devenind un munte pe care nu-l puteți escalada. Dumneavoastră l-ați construit. Da, eu sunt uimit de forța pe care ați avut-o, formându-l, căci i-ați fost tată, iar el vă este fiu, devenit acum puternic, de neînfrânt. Ca și în povestea lui Taras Bulba ce avea câțiva băieți la Kiev, într-o mănăstire... Erau mici, dar după câțiva ani, văzându-i ce zdraveni sunt, le-a dat o scatoalcă. Copiii i-au replicat și l-au pus la pământ. Da, el s-a ridicat și s-a tot uimit cât de zdraveni i-au devenit feciorii... Da, așa și în cazul dumneavoastră. Ați fost pus la pământ de propriul copil, pe care l-ați creat, l-ați hrănit, deci bucurați-vă, așa cum ați fost atât de puternic ca să-i dați viață, tot așa îi veți închide încet-încet zăvorul și el, sărmanul, va cere, va slăbi și va sfârși prin a pleca. - Ah, acum am înțeles, Maestre". Și el a plecat cu speranța că va învinge viciul. Nu mai am vești de la el, poate nu se asemena cu Taras Bulba.

Deci, înțelegeți voi lucrurile în acest fel? Nu, strigați, vă certați, fără să știți că posedăți o forță imensă, cu cât dușmanul este mai puternic, cu atât forța voastră va fi mai mare. Da, cu forțele, cu gândurile și cu prostia voastră ați hrănit dușmanul fără să știți că acesta vă va opri din drum într-o bună zi. Acum, trebuie să începeți în sens invers, să-l micșorați, să-l slăbiți, și într-o zi el va dispărea. Dar, nu trebuie să-l mai hrăniți.

Problema responsabilității înseamnă mare lucru, dragii mei: aceea de a ști că viața voastră minunată, pură, luminoasă antrenează toate creaturile pe calea cea dreaptă. Chiar dacă nu observați, imperceptibil, invizibil, ceva mișcă și lucrează. Iar, dacă veți claca, vă veți lăsa duși de curent, îi veți antrena și pe ceilalți pe drumul pierzaniei, producându-le condiții favorabile pentru aceasta. Iată ce clar

sunt lucrurile. Dar voi nu vă gândiți la aceste lucruri. Uitați mereu responsabilitatea, mulțumită căreia ne construim destinul. Încercați să verificați spusele mele: aveți forțe în interiorul vostru, daruri și calități. Vă puteți construi astfel un viitor de nedescris. Veți călători în regiuni cu creaturi și culori, cu muzică, cu bogății și frumuseți inexprimabile. Dar, pentru moment, trebuie să ne luăm “această porție”. Dacă vom ști să ne pregătim viitorul, el ne va fi plin de frumusețe. Eu am verificat toate aceste lucruri. Da, dacă vom putea da oamenilor numai acest lucru, știința de a-și construi viitorul, în ciuda dificultăților, a murdăriilor, acest fapt, va cântări enorm. Este singurul lucru în care cred. Da, eu cunosc responsabilitatea, nu vă induc în eroare, văd suferințele din jurul meu, nu vreau nici să sufăr, nici să fiu pedepsit, vă spun numai adevărul. Dacă ar fi fost minciună, eu aș fi aflat-o primul, da.

Bojiata ljubov razréchva vsitchkité problemi,
Bojiata ljubov razréchva vsitchkité problemi,
Bojiata ljubov razréchva vsitchkité problemi.

(Dragostea de Dumnenezeu rezolvă toate problemele).

Un minut de meditație.